



Nihilque in mente eius esset de homine residuum nisi immaculata filii
 diligentia nisi illud quod nec inter caelestia ulla delectatio obliuio. hunc
 mihi quasi bene conscius fouendum pro ut uires tribuunt deridit quid
 confusus sunt supremis deponentis uerba suspiriis. uidero quid aliis
 reliquerit mihi sub de obestatione demisit heredem. cuius apertae
 uitae labris primoribus contingenti gustum de precor libet itas
 infundit ut prouocatus disciplinarum melle et fauis scientiae
 de domibus ceceis sibi liquenti selimentinectar adsumat. habet
 doctor uenerabilis laustua per hunc ad cumulum pducta quae capiat.
 ex taliu profectum merito uirtuoru plenitudo non refutat uimeta
 quia discipuli elegantia adseruio est sine labe doctoris. eius maxime
 cuius pro sapientiam splendidam tempus postulat scientiae terredis
 ad ornare ut decus originis in diem serenissimū procedat quando
 oris in ipso iubar fulgoris finit. **ENNODIUS IVLIANO UI EP**
Suscipi litteras geminos splendore radiantes quibus purpureo dictatoris
 uestrae iuncta dignatione creuit in praedium gratias omnipotentis deo
 restituens qui uotorum maciem benefici ubertate transgreditur
 ut quando in desideris meritorum consecuta uis angustiam
 diuitis indulgentiae cupias non refrenat. credidi satis esse si me
 faceret amplissima scriptione sublimem. sed uos non hoc tantum
 contenti praestare quod habet mendica postulatio linguae idoneas
 et laude locupletes paginas destinastes. magnimoye fluminis qui
 quotiens ab alueis ut ariditatem finitiam temperet ad obliqua
 mutat ut optanti tenuem in uoluntatis in labitur. et marcida
 profundos qualore terga per ebrietatem undae salutaris infundit
 fortunam tamen seruans consuetudinem personarum magnitudo
 tuarum exiguitatem meam bene coepta non deserat. ut in testimo
 nio diligentiae cura paginalis habeatur. et pariter otis ad stipu
 lationem deferant blandimenta conloqui. occasum nesciat
 caritas quam a me culmina promissis. tantum curae me crescat gratia
 quam uobis iuncta fastigia dignitatum. Ne amicitia quam fouit medio
 crina seredatur abiurasse poterit. Nam qui fastum sublimitate
 castigat docet semeruisse quod ad eptus est resignare pro probitate